

Mózes halála

5 Mózes 31-34. {SR 170}

Mózesnek nemsokára meg kellett halnia, azért parancsot kapott, hogy gyűjtse össze Izrael népét halála előtt, és mondja el nekik a héber nép minden utazását Egyiptomból való kijövetelük óta, és atyáik összes nagy törvényszegéseit, amelyek rájuk hozták az Úr büntetőítéleteit, és arra kényszerítették Istent, hogy ne engedje be őket az ígért földjére. Atyáik meghaltak a pusztában Isten szava szerint. Gyermekük felnőttek, és rajtuk kellett beteljesednie az ígretnek, hogy birtokukba veszik Kánaánt. Sokan közülük még gyermekek voltak a törvény kiadásakor, azért nem emlékeztek azon esemény magasztosságára. Mások a pusztában születtek, azért, hogy felismerhessék a tízparancsolat és minden törvény és rendelet iránti engedelmesség szükségességét, amelyet Mózes kapott, Isten utasította Mózes, hogy ismétlje meg a tízparancsolatot és mindazon körülményeket, amelyek kapcsolatban voltak a törvény kiadásával. {SR 170.1}

Mózes bírta egy könyvtekercsbe mind azokat a törvényeket és rendeleteket, amelyeket Isten adott neki, és hűségesen feljegyezte az Úrnak minden utasítását, amelyet adott neki az úton, és minden csodatételét, amelyet cselekedett értük, és Izrael fiainak minden zúgolódását. Mózes azt is feljegyezte, hogy ő maga is vereséget szenvedett zúgolódásuk folytán. {SR 170.2}

Végő utasítások Izrael számára

Az egész nép összegyülekezett Mózes előtt, és ő felolvasta előttük történelmük eseményeit, amelyet leírt. Felolvasta előttük Isten ígéreteit is, ha engedelmeskednek, és az átkokat, amelyek rájuk szállnak, ha nem engedelmeskednek. {SR 171.1}

Mózes közölte velük, hogy az Úr többször ki akarta irtani őket, de ő olyan komolyan esedezett értük, hogy kegyelmesen megkímélte őket. Emlékeztette azokra a csodákra, amelyeket az Úr tett a fáraóval és egész Egyiptommal. Így szólt hozzájuk: „Saját szemeitekkel láttátok az Úrnak minden nagy cselekedetét, amelyeket cselekedett. Tartsátok meg azért mind a parancsolatokat, amelyeket én ma parancsolok nektek, hogy megerősödjétek, bemenjétek és bírjátok a földet, amelyre átmertek, hogy bírjátok azt.” (V. Móz. 11:7-8){SR 171.2}

Mózes különösen arra figyelmeztette Izrael gyermekeit, hogy bálványimádásba ne süllyedjenek. Komolyan felszólította őket, hogy engedelmeskedjenek Isten parancsolatainak. Ha engedelmeskednek, szeretik az Urat, és osztatlan szeretettel szolgálnak neki, akkor esőt fog adni nekik idejében, növényzetüket virágzóvá teszi, és megszorítja barmaikat. Különleges és magasztos kiváltságokat élveznek majd, és győzhetnek ellenségeik felett. {SR 171.3}

Mózes komoly, lenyűgöző módon oktatta Izrael gyermekeit. Tudta, hogy ez az utolsó alkalom, hogy felhívást intézzen hozzájuk. Ekkor befejezte azon törvények, rendeletek és végzések megírását egy könyvtekercsbe, amelyet Isten adott neki, a különféle szabályok megírását is, amelyek az áldozási szertartásra vonatkoztak. A könyvtekercsbe a szent tisztséget betöltő férfiak kezébe helyezte, és megkérte őket, hogy őrizzék meg azokat, és tegyék a frigyláda mellé, mert Isten szüntelenül vigyáz a frigszekrényre. Mózesnek a könyvtekercsét megőrizték, hogy Izrael bírái utalhassanak rá, ha némely felmerülő eset szükségessé teszi. Egy tévelygő nép is gyakran megérti Isten követelményeit és a saját esetére alkalmazza, azért Mózes könyvtekercsét megőrizték a jövőnek. {SR 171.4}

Mózes a néphez intézett tanítását a legerőteljesebb prófétai felhívással fejezte be, amelyben kinyilvánította lelkesedését és ékesszólását. Isteni sugalomra külön megáldotta Izrael törzseit. Záró szavaiban hosszan időzött Isten fenségénél és Izrael kiváltságainál, amelyek mindörökké megmaradnának, ha engedelmeskednének Istennek, és erejébe kapaszkodnának. {SR 172.1}

Mózes halála és feltámadása

„És felment Mózes a Moáb mezőségéről a Nébo hegyére, a Piszga tetejére, amely átellenben van Jerikhóval; és

megmutatta neki az Úr az egész földet, a Gileádot Dánig és az egész Nafthalit, Efraim és Manassé földét, és egész Júda földét a túlsó tengerig; és a déli tartományt, és Jerikhónak, a pálmafák városa völgyének környékét, Czoárig. És mondta neki az Úr: Ez a föld az, amely felől megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak, Jákobnak, mondván: a te magodnak adom azt. Megengedtem neked, hogy szemeiddel lásd, de oda nem mégy át. És meghalt ott Mózes, az Úrnak szolgája a Moáb földén, az Úr szava szerint. És eltemette ott a völgyben, a Moáb földén, a Béth-Peórral átellenben, és senki sem tudja az ő temetésének helyét e mai napig. Mózes pedig 120 esztendő volt, amikor meghalt; nem homályosodott meg az ő szeme, sem el nem fogyatkozott az ő ereje.” (V. Móz. 34:1-7) {SR 172.2}

Isten nem akarta, hogy valaki felmenjen Mózesrel a Piszga tetejére. Ott állt a Piszga tetejének egy magas ormán, Isten és a mennyei angyalok jelenlétében. Amikor elégedetten szemlélte Kánaánt, mint egy fáradt harcos, hogy megpihenjen, álmoság fogta el, de a halál álmosága. Az angyalok elvitték testét, és eltemették a völgyben. Az izraeliták sohasem tudták megtalálni azt a helyet, ahol eltemették. Titkos temetésnek célja az volt, hogy az embereket megakadályozza abban, hogy bálványozás bűnét kövessék el testével. {SR 173.1}

Sátán ujjongott, hogy Mózes sikerült bűn elkövetésre bírni, és ezáltal a halál hatalmába keríteni. Ha hűség maradt volna és életét nem rontotta volna el azon egy törvényszegéssel, hogy nem adta Istennek a dicsőséget, amikor vizet fakasztott a kősziklából, akkor bemehetett volna az ígéret földjére, és Isten felvitte volna a mennybe anélkül, hogy halált látott volna. {SR 173.2}

Amikor Krisztus és az angyalok közeledtek a sírhoz, Sátán és angyalai is megjelentek a sírnál, és őrizték Mózes testét, hogy el ne vigyék. Amikor Krisztus és angyalai közeledtek, Sátán ellenállt közeledésüknek, de Krisztus és angyalainak dicsősége és hatalma visszavonulásra kényszerítette. Sátán követelte Mózes testét egyetlen törvényszegése miatt, de Krisztus Atyjára hivatkozva szelíden szólt hozzá: „Dorgáljon meg téged az Úr.” (Júd. 9) Krisztus megmondta Sátánnak, tudja, hogy Mózes alázattal megbánta azt az egy bűnét, és így nincs szennyfolt jellemén, s neve elhomályosulhatatlanul szerepel a menny könyveiben. Ekkor Krisztus feltámasztotta Mózes testét, amelyet Sátán magának követelt. {SR 173.3}

Krisztus megdicsőülésekor Isten elküldte Mózesrel és Illéssel, akik elragadtattak, hogy beszéljenek Krisztussal szenvedéseiről, és Isten dicsőségének fényét vigyék szeretett Fiához. Isten nagyon becsülte Mózesrel, azért abban a kiváltságban részesült, hogy szemtől szemben beszélhetett Vele. Isten kijelentette neki rendkívüli dicsőségét, amit sohasem tett meg senki mással. {SR 174.1}